

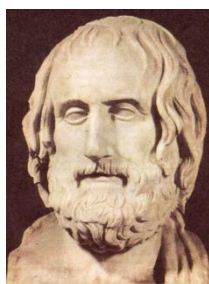
ΜΙΑ... ΡΟΚ ΕΛΕΝΗ

Η θεατρική ομάδα της Γ` τάξης του 3^{ου} Γυμνασίου Περάματος, με ροκ διάθεση και πολλή φαντασία, ανέβασε την τραγωδία **Ελένη** του Ευριπίδη την Κυριακή 10 Απριλίου 2011 και ώρα 19.00 μ.μ στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου μας. Τα μέλη της ομάδας είχαν την αμέριστη βοήθεια και καθοδήγηση της καθηγήτριάς τους, κας **Βασιλικής Βλαχοκώστα** και μαζί αφιέρωσαν πολύ μόχθο, μεράκι και ... αρκετά Σαββατοκύριακα για ένα αισθητικό αποτέλεσμα που ενθουσίασε ακόμα και το πιο απαιτητικό κοινό.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

Η Ελένη γράφτηκε το **412 π. Χ.** ενώ ο Πελοποννησιακός πόλεμος βρίσκεται σε εξέλιξη. Το πολιτικό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα αρνητικό για τους Αθηναίους, αφού μόλις είχε τελειώσει η **σικελική εκστρατεία** με την ολοκληρωτική καταστροφή του στόλου τους. Τα θλιβερά μηνύματα που κατέφθαναν από τη Σικελία, προκαλούσαν αμηχανία, προβληματισμό και πανικό στους Αθηναίους, ενώ την κατάσταση χειρότερευε το γεγονός ότι οι Σπαρτιάτες είχαν τον έλεγχο όλης της Αττικής μετά την κατάληψη της Δεκέλειας. Πέρα από αυτά, το **σοφιστικό κίνημα** είχε θέσει σε αμφισβήτηση πατροπαράδοτες αξίες που είχαν στηρίξει το αθηναϊκό μεγαλείο για πολλά χρόνια, εκμεταλλευόμενο την κρίση των ηθικών αξιών που είχε παρουσιαστεί από τις αρχές του πολέμου. Η αθηναϊκή δημοκρατία έχει αρχίσει να παρακμάζει και οι Αθηναίοι έχουν αρχίσει να στρέφονται εναντίον των μάντεων και των χρησμολόγων που με τους χρησμούς τους είχαν ενθαρρύνει την πραγματοποίηση της σικελικής εκστρατείας. Μέσα σ' αυτό το κλίμα ο Ευριπίδης γράφει την Ελένη, **με την οποία θέλει να καταδικάσει τον πόλεμο ως αιτία όλων των συμφορών.**

Η ΕΛΕΝΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Η μυθολογία προβάλλει την Ελένη όχι μόνο σαν ενσάρκωση της ιδανικής ομορφιάς, αλλά και ως θεϊκή κατάρα που έπεσε στους ανθρώπους για τον αφανισμό και την καταστροφή τους. Μόνο ο Όμηρος παρουσιάζει την Ελένη ως πλάσμα ανθρώπινο με θεϊκή καταγωγή και αποφεύγει να την καταδικάσει για τα δεινά που προκάλεσε. Οι λυρικοί ποιητές τη συνδέουν απερίφραστα με την **απιστία, την προδοσία, την ερωτική περιπέτεια και τον πόλεμο**, ενώ για τον Αισχύλο είναι μια γυναίκα που έχει **μια τάση προς το κακό, μια συμφορά που προκάλεσε τον Τρωικό πόλεμο και οδήγησε στο θάνατο χιλιάδες ανθρώπους.**

Ο Ευριπίδης αντίθετα, δε συμεριζεται τις παραπάνω απόψεις και την παγιωμένη παράδοση. Για κείνον, η Ελένη είναι περισσότερο **το θύμα ενός άτυχου έρωτα** για τον οποίο πρόδωσε ένα σύζυγο που δε διάλεξε η ίδια, αλλά της επέβαλαν οι κοινωνικές συνήθειες της εποχής. Στο έργο ο ποιητής αποκαθιστά την τιμή και την αξιοπρέπεια της, παρουσιάζοντας μια γυναίκα με πολλές αρετές, όπως η συζυγική πίστη, το επινοητικό μυαλό, η αγάπη για την πατρίδα και η αφοσίωση στην οικογένειά της, από την οποία βίαια αποσπάστηκε μπλεγμένη στα παιχνίδια των θεών. Διαφοροποιούμενος από το μύθο, ο Ευριπίδης πίστευε ότι η Ελένη δεν ήταν ένοχη του πολέμου και του αφανισμού τόσων ανθρώπων. Μπορεί να απήχθη, αλλά δεν πήγε ποτέ στην Τροία. Εκεί είχε σταλεί το «είδωλό» της φτιαγμένο από την Ήρα. Την ίδια τη μετέφερε ο Ερμής στην Αίγυπτο, στο παλάτι του Πρωτέα. Εκεί θα συναντηθεί ξανά με το Μενέλαο, οι δύο σύζυγοι θα αναγνωριστούν, θα εξαπατήσουν το Θεοκλύμενο, το γιο του Πρωτέα και μονοιασμένοι θα ξαναγυρισουν πίσω στη Σπάρτη.

Ο μύθος εξακολουθεί να εμπνέει και σήμερα.

ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ

- ❖ Ελένη: **Αθηνά Τσέλιου**
- ❖ Μενέλαος: **Νίκος Κονγκίλια**
- ❖ Θεοκλύμενος: **Ευάγγελος Μάνος**
- ❖ Θεονόη: **Παναγιώτα Παπούλη**
- ❖ Τεύκρος - Αγγελιαφόρος Α` - Αγγελιαφόρος Β`: **Ιωάννης Μάνος**
- ❖ Γερόντισσα - Υπηρέτρια Θεονόης: **Δομνίκη Ιωάννου**
- ❖ Συνοδοί Θεονόης – Δούλες: **Ελισάβετ Κολώνη**

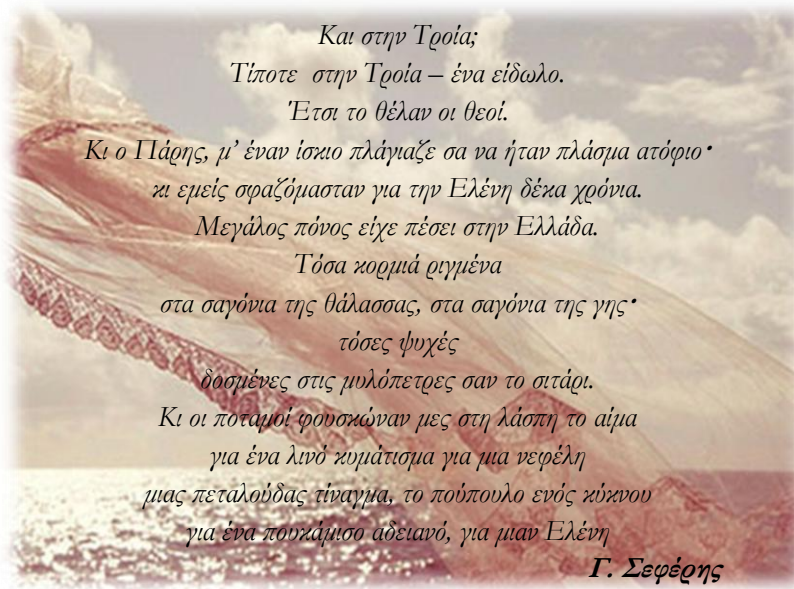
Ιωάννα Λάμπρου
Μαρία Λάμπρου

- ❖ Διόσκουροι: **Μιχάλης Μαρμαρίδης**
Μάκης Μαρμαρίδης
- ❖ Σεναριογράφοι: **Αριστείδης Μιχαλάτος**
Αθηνά Τσέλιου
- ❖ Σκηνικά: **Ευάγγελος Πιπερούδης**
- ❖ Μουσική επιμέλεια: **Παναγιώτα Παπούλη**
- ❖ Ρύθμιση ήχου: **Παναγιώτης Παντελέου**
- ❖ Ψιμυθιολόγος: **Ιωάννα Κοριανίτη**
- ❖ Φωτογραφίες: **Ανατολή Μακαριάδη**

Τους μαθητές βοήθησε η καθηγήτρια κ.
Βασιλική Βλαχοκώστα.

*Αηδόνι ποιητάρι,
σαν μια τέτοια νύχτα στ' ακροθαλάσσι του
Πρωτέα
σ' άκουσαν οι σιλάβες κι έσυραν το θρήνο,
κι ανάμεσό τους – ποιος θα το 'λεγε – η Ελένη!
Αυτή που κνηρούσαμε χρόνια στο Σκάμαντρο.
Ήταν εκεί, στα χέλια της ερήμου· την άγγιξα,
μου μίλησε:
«Δεν είν' αλήθεια, δεν είν' αλήθεια» φώναζε.
«Δεν μπήκα στο γαλαζόπλωρο καράβι.
Ποτέ δεν πάτησα την αντρειωμένη Τροία».*
Γ. Σεφέρης

- ❖ Ευχαριστούμε θερμά για τα κοστούμια την κα Γλυκερία Τσέλιου και το διευθυντή του 1^{ου} Λυκείου Περάματος, κο Βαγγέλη Μαρίνη, για την τεχνική υποστήριξη και τον εξοπλισμό που μας διέθεσε.

Και στην Τροία;
Τίποτε στην Τροία – ένα είδωλο.
Έτσι το θέλαν οι θεοί.
Κι ο Πάρις, μ' έναν ίσκιο πλάγιαζε σα να ήταν πλάσμα ατόφιο •
κι εμείς σφραζόμασταν για την Ελένη δέκα χρόνια.
Μεγάλος πόνος είχε πέσει στην Ελλάδα.
Τόσα κορμά ριγμένα
στα σαγόνια της θάλασσας, στα σαγόνια της γης •
τόσες ψυχές
δοσμένες στις μυλόπετρες σαν το σιτάρι.
Κι οι ποταμοί φουσκώναν μες στη λάσπη το αίμα
για ένα λινό κομμάτισμα για μια νεφέλη
μιας πεταλούδας τίναγμα, το πούπουλο ενός κύνου
για ένα πουγάμισο αδειανό, για μια Ελένη

Γ. Σεφέρης